

Peter Lützen
Løgismose Skov 7
5683 Haarby

Kystdirektoratet
J.nr. 20/00217-8
Ref. Martin Cenholt
Kjeldgaard
24-11-2020

info@logismosestrand.dk

Dispensation til omlægning af adgangsvej til to sommerhuse inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. nr. 8a Løgismose Hgd., Haarby beliggende Løgismose Skov 12 i Assens Kommune

Ansøgning

Du har den 11. januar 2020 søgt om dispensation fra naturbeskyttelseslovens¹ § 15 til at omlægge en markvej inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. nr. 8a Løgismose Hgd., Haarby, Løgismose Skov 12, 5683 Haarby, i Assens Kommune.

Afgørelse

Kystdirektoratet giver dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65b, stk. 1, jf. § 15, til den ansøgte forlægning af vejen jf. redegørelsen og figur 2.

Dispensationen er meddelt på *vilkår*, at der sker udstykning af de to sommerhusgrunde. Udstykkes de ikke, kan dispensationen ikke udnyttes.

Dispensationen gælder kun strandbeskyttelseslinjen. Du skal selv undersøge, om dit projekt kræver tilladelse efter anden lovgivning.

Dispensationen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter, at den er meddelt, jf. naturbeskyttelseslovens § 66, stk. 2.

Du kan læse mere om lovgrundlaget for afgørelsen i bilag 1.

Afgørelsen kan påklages

Afgørelsen kan påklages inden for fire uger.

Du må ikke udnytte dispensationen før klagefristen er udløbet. Hvis andre klager over afgørelsen, er dispensationen ikke gældende før klagesagen er færdigbehandlet. Du vil få direkte besked fra Kystdirektoratet med oplysninger om, hvordan du skal forholde dig, hvis andre klager over afgørelsen.

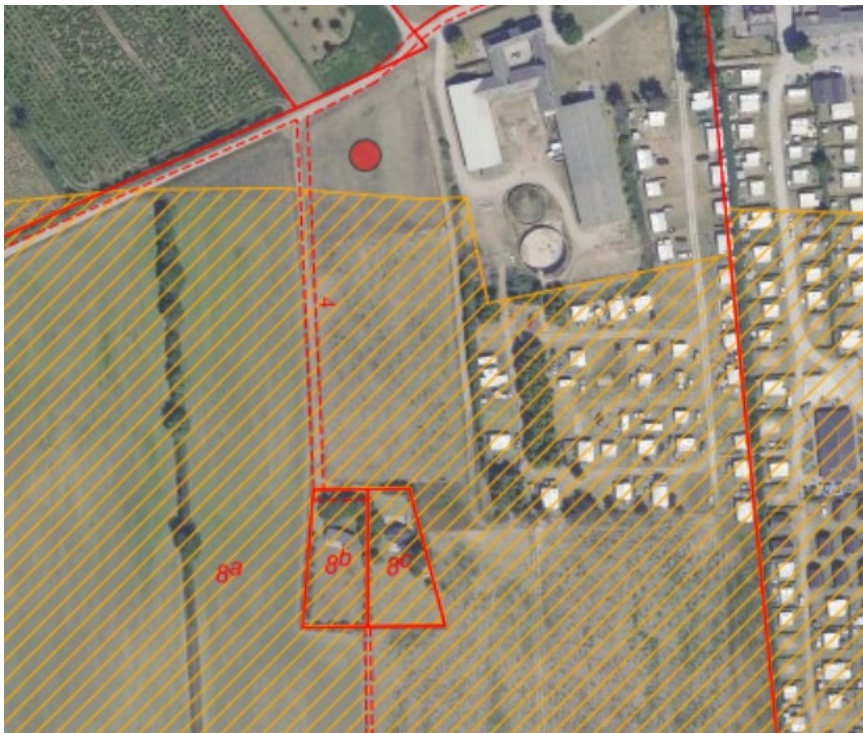
Du kan se en klagevejledning i bilag 2.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse.

Redegørelse for sagen

Ejendommen matr. nr. 8a Løgismose Hgd., Haarby beliggende Løgismose Skov 12 i Assens Kommune er i BBR noteret som landbrugsejendom beliggende i landzone. Ejendommen er på omtrent 13,4 HA og delvist omfattet af strandbeskyttelse.

Ejendommen rummer dele af en campingplads – Løgismosestrand Camping – og vest for pladsen ligger to sommerhuse, matr. nre. 8b og 8c Løgismose Hgd., Haarby, som er helt omsluttet af matr. nr. 8a. Sommerhusejendommene har adgangsvej udlagt henover markarealet, jf. nedenstående figur 1.

Figur 1, ortofoto 2020, vejen ses midt i kortet med stiplede røde linjer

Af ansøgningen fremgår, at der som følge af et nyt landsplandirektiv er blevet mulighed for at udlægge to nye sommerhusgrunde på ejendommen. Grundene udstykkes uden for strandbeskyttelseslinjen, men på en måde, hvor adgangsvejen til de to eksisterende sommerhuse er problematisk i forhold til at opnå den nødvendige størrelse på 1.200 m² på grundene. Ansøger ønsker derfor at forlægge vejen mod vest, op ad eksisterende levende hegn og beskyttet jorddige, men uden at foretage indgreb i diget.

Af ansøgningen fremgår således, at vejen bliver 4 m bred inklusive rabatter og etableres uden terrænregulering. Der skal således ikke graves vejkasse ud eller udlægges stabil grus, da terrænets bæreevne er tilstrækkelig.

Kystdirektoratet har forespurgt ansøger om en østlig placering, der vil være mindre indgribende i kystlandskabet og uden konsekvens for de beskyttede diger. Ansøger har oplyst, at den ansøgte østlige vejføring passer bedst med eksisterende

forhold på de to sommerhusgrunde, vejen skal betjene, samt at Assens Kommune har oplyst, at vejen ikke giver udfordringer i forhold til de beskyttede diger.

Figur 2, kort fra ansøgningen. Rødt felt viser de nye grunde, blå streg den ønskede vejforlægning

Assens Kommune har telefonisk den 23. november 2020 bekræftet, at sommerhusgrundene er omfattet af landsplandirektivet, at de fortsat ønskes udlagt, samt at der kommer lokalplan herom i høring i december 2020.

Vurdering efter lovgivning om international naturbeskyttelse

I behandlingen af en ansøgning om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen skal Kystdirektoratet vurdere, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-områder eller dyre- og plantearter på habitatdirektivets bilag IV. Læs evt. mere herom i bilag 1.

Natura 2000

Det nærmeste Natura 2000-område (nr. 124 Maden på Helnæs) ligger ca. 4,5 km mod sydvest. Natura 2000-området omfatter habitatområde nr. 108 og fuglebeskyttelsesområde nr. 125.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at det ansøgte ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke Natura 2000-området væsentligt. Ved vurderingen er der særligt lagt vægt på afstanden til området, samt at vejen anlægges uden ændringer i terrænet. Det ansøgte vil således efter Kystdirektoratets vurdering ikke medføre en væsentlig påvirkning af de naturtyper, levesteder og/eller arter, som området er udpeget for at bevare, og der er derfor ikke behov for en nærmere konsekvensvurdering.

Bilag IV-arter

På baggrund af et generelt kendskab til bilag IV-arters forekomst i Danmark og deres valg af levested samt gennemgang af offentlige databaser, vurderer Kystdirektoratet, at lokaliteten ikke er et potentielt levested for bilag IV-arter. Det bemærkes, at der er tale om landbrugsjord i omdrift, samt at vejudlægget ikke påvirker det beskyttede dige.

Kystdirektoratet vurderer på denne baggrund, at det ansøgte projekt ikke vil medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Begrundelse for afgørelsen

Det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen og forudsætter derfor dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Selvom der ikke ved etablering af vejen foretages regulering af terrænet eller etablering af en vejkasse, ændres anvendelsen af arealet fra landbrugsjord til vej, hvilket efter Kystdirektoratets vurdering udgør en tilstandsændring i sig selv. Der er tale om, at den eksisterende vej sløjfes, for at give plads til at der udlægges to sommerhusgrunde jf. landsplandirektivet.

Kystdirektoratet finder, at der er tale om en begrænset tilstandsændring nødvendiggjort af realiseringen af landsplandirektivets muligheder for udlæg af nye sommerhusgrunde. Der er ved vurderingen lagt afgørende vægt på det oplyste om, at udstykningen ikke kan gennemføres uden for strandbeskyttelseslinjen og i henhold til størrelseskravet på grundene, uden at der sker en flytning af vejen.

Kystdirektoratet har vurderet det ansøgte i forhold til international lovgivning om naturbeskyttelse og konkluderet, at der ikke er hensyn, der taler afgørende imod det ansøgte. Se afsnittet ”Vurdering efter lovgivning om international naturbeskyttelse”.

Kystdirektoratet giver på denne baggrund dispensation til forlægning af vej mod vest, som ansøgt og på vilkår.

Med venlig hilsen

Martin Cenholt Kjeldgaard
Specialkonsulent

Bilagsliste:

Bilag 1: Lovgivning

Bilag 2: Klagevejledning

Afgørelsen er også sendt til:

- Assens Kommune, assens@assens.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, dn@dn.dk
- [Danmarks Naturfredningsforening, Assens, assens@dn.dk](mailto:assens@dn.dk)
- Friluftsrådet centralt: fr@friluftstraadet.dk
- Friluftsrådet, Kreds Sydfyn, sydfyn@friluftstraadet.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, natur@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Assens, assens@dof.dk
- Dansk Botanisk Forening, Fynskredsen, fynskredsen@botaniskforening.dk
- Dansk Kano og Kajak Forbund, miljo@kano-kajak.dk
- Danmarks Jægerforbund, sager@jaegerne.dk

assens@assens.dk; dn@dn.dk; assens@dn.dk; fr@friluftstraadet.dk;
sydfyn@friluftstraadet.dk; natur@dof.dk; assens@dof.dk;
fynskredsen@botaniskforening.dk; miljo@kano-kajak.dk; sager@jaegerne.dk;

Afgørelsen offentliggøres desuden på Kystdirektoratets hjemmeside, www.kyst.dk.

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelsesloven

Af naturbeskyttelseslovens² § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Formålet med bestemmelserne om strandbeskyttelse er at sikre, at arealerne nær kysten bevares så uberørte som muligt. Hermed varetages landskabelige, biologiske og rekreative hensyn.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen. Der må heller ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

En række ændringer er dog umiddelbart undtaget fra forbuddet. Undtagelserne fremgår af lovens §§ 15a og 15b. Kystdirektoratet har desuden mulighed for at dispensere til visse anlæg, eller hvis der er tale om et særligt tilfælde, jf. lovens § 65b.

Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, administreres bestemmelserne om strandbeskyttelse meget restriktivt. Der dispenseres desuden kun, når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen³ skal Kystdirektoratet, før der gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering). Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles dispensation til det ansøgte.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Der kan ikke gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

² Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse.

³ Bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Bilag 2: Klagevejledning

Kystdirektoratets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentliggjort på vores hjemmeside, regnes fristen dog altid fra offentliggørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører
- offentlige myndigheder
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Der klages via Klageportalen, der kan findes på www.naevneneshus.dk, eller alternativt på www.borger.dk og www.virk.dk. Der logges ind med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen.

Det koster 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer i gebyr at indgive en klage. Betaling foregår via Klageportalen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis man ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal man sende en begrundet anmodning til Kystdirektoratet. Kystdirektoratet videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.